

Opinie - Is de OESO ook marxistisch?

Geplaatst op woensdag 17 oktober 2012 |

De klaagzang van een deel van de Belgische ondernemingswereld is bij momenten aandoenlijk, maar bovenal tragisch misplaatst. Blijkbaar willen sommige ondernemers geen oog hebben voor de realiteit.

De realiteit is dat 25 miljoen Europeanen werkloos zijn (cijfer van augustus 2012). De eurozone alleen telt maar liefst 18 miljoen werkzoekenden. En als er niet onmiddellijk wordt ingegrepen, zullen er -volgens de IAO- de komende vier jaar 4,5 miljoen werklozen bijkomen in de eurozone. Maar sommige ondernemers vonden het de afgelopen weken niet nodig om een stap terug te zetten, weg van de stortvloed aan persberichten, opinies en tweets, en de realiteit onder ogen te zien. Ze goochelden met termen als marxisme en dreigden met

delokalisatie. Ze voelen zich aangeschoten wild, opgejaagd door een actieve fiscus en gepest door de staat. Ondernemen in België is plotseling onmogelijk! Gebukt onder de last van een complexe administratie en torenhoge loonkosten verrichten de ondernemers hun sisyfusarbeid. En niemand die hun inspanningen lijkt te begrijpen of te ondersteunen.

Wij juichen toe dat ondernemers en zelfstandigen dagelijks inspanningen leveren om hun bedrijf draaiende te houden. Maar daarom krijgen ondernemers nog geen vrijbrief

om de fundamenteën van ons sociaaleconomisch model, zoals ons indexsysteem, te ondermijnen of om ons streven naar een rechtvaardiger fiscaliteit in vraag te stellen.

Het evenwicht tussen de belasting op kapitaal en de belasting op arbeid is nog steeds zoek. Elk initiatief om dit evenwicht te herstellen, wordt afgeblokt zonder een grondige economische analyse. Nochtans staan de vakbonden niet alleen met hun eis voor een grondige hervorming van ons belastingsysteem.

Een recent rapport van de OESO gaat dieper in op de toenemende ongelijkheid en de rol die de ongelijkheid speelt in de crisis. Het rapport stelt openlijk dat hogere

inkomensklassen een steeds groter wordend aandeel van de inkomsten uit kapitaal en arbeid verwerven. Deze groep heeft volgens de OESO dus ook een grotere capaciteit

om belastingen te betalen. De OESO stelt dan ook voor om belastingsystemen te hervormen zodat de welvarende klassen een groter deel van de belastingdruk op

zich nemen. Dit kan door meer en strengere belastingcontrole, door voorzichtig om te springen met uitzonderingsmaatregelen die disproportionele voordelen geven aan

hogere inkomensgroepen én door de rol van belastingen op alle vormen van bezit en vermogen te herbekijken. Is deze analyse ook marxistisch?

De verschuiving van belasting op arbeid naar kapitaal kan ons in 2013 ook een gezondere begroting opleveren. Verder besparen op pensioenen, werkloosheidsuitkeringen of

openbare diensten betekent het dodelijke voorbeeld volgen van landen zoals Spanje, Portugal of Italië. Zij zitten vast in een fatale cyclus van besparingen, lagere

consumptie, lagere groei, hogere tekorten en ... nog meer besparingen. Is dat wat de ondernemers willen?

Deze tekst verscheen eerder als editoriaal in het oktober nummer van ECHO ABVV, de nieuwsbrief van de Federale en Intergewestelijke studiediensten van het ABVV.